

På denne baggrund foreslås ved indføjeelse af et nyt stk. 4 i § 4 landbrugsministeren bemyndiget til for de kommende to år at yde et årligt tilskudsbeløb på 600 kr. til brugere af landbrugsejendomme med grundværdi indtil 15 000 kr.

Mindretallet forudsætter, at den her omhandlede lovgivning snarest i forbindelse med afslutningen af den siddende landbo-kommissions arbejde tages op til revision med henblik på en tilpasning til de forslag til mere langsigtede løsninger på landbrugsproblemer, som måtte blive et resultat heraf.

Et andet mindretal (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) tiltræder de af det ovenfor nævnte mindretal stillede ændringsforslag under nr. 4 og 8 og tiltræder ligeledes den under nr. 6 foreslåede redaktionelle ændring.

Mindretallet stiller herudover under nr. 13 ændringsforslag til bemyndigelseslovens § 4 samt det under nr. 16 anførte ændringsforslag om ophævelse af landbrugsforpligtelsen på ejendomme med under 5 ha og under 10 000 kr. grundbeløb.

Mindretallet kan ikke medvirke til gennemførelse af de af udvalgsflertallet stillede ændringsforslag, der vil medføre øgede bemyndigelser til landbrugsministeren og skade den private handel og dermed den samlede afsætning af danske landbrugsvarer, men vil i øvrigt redegøre nærmere for sin stilling til lovforslaget ved dettes 2. behandling.

Et tredje mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan ikke tiltræde lovforslaget i den skikkelse, hvori det fremtræder, men stiller de under nr. 1, 3, 11 og 14 anførte ændringsforslag.

Mindretallet er af den opfattelse, at der ikke er tale om en egentlig krise eller om betydelige likviditetsvanskeligheder for landbruget, hvilket alene kunne retfærdiggøre ordninger med kontante tilskud fra staten og kunstigt forhøjede priser på hjemmemarkedet.

Derimod må det anses for nødvendigt, at en væsentlig del af landbrugerne bliver sat i stand til at forbedre og rationalisere driften, først og fremmest ved nyopførelse, ombygning eller istandsættelse af avlsbyg-

ninger, men også ved gennemførelse af andre foranstaltninger, der tjener til varig forbedring af driftsformen. De landbrugere, som ikke ad anden vej er i stand til på rimelige vilkår at skaffe sig midler til noget sådant, bør have adgang til at låne de fornødne midler fra en statslånefond.

Mindretallet stiller derfor under nr. 11 forslag om, at staten årligt, foreløbig for to år, stiller 250 mill. kr. til rådighed til oprettelse af en sådan landbrugsrationaliseringsfond, hvorfra der kan ydes lån til de nævnte formål. Lånene tænkes ydet rentefrit i fem år, dog således at rentefriheden ophører ved ejerskifte, medmindre særlige forhold taler for at bibeholde den også for den ny ejer. Hvis det skulle vise sig, at lånefondens midler bliver utilstrækkelige, kan folketingsret tage spørgsmålet om dens forøgelse op til overvejelse.

Mindretallet anser det for yderst betænkeligt og i sine konsekvenser formentlig skadeligt at yde de foreslåede kontante tilskud såvel som tilskud til nedbringelse af priserne på kunstgødning og anser det ligeledes for betænkeligt at yde refusion for skyldige eller betalte amtskommunale ejendomsskatter. Sådanne tilskud vil uvilkårligt kapitaliseres i form af højere ejendomspriser. Ejendomsskatterne må opfattes som en samfundsprioritet i jorden, og deres afskaffelse eller nedsættelse bør konverteres med en forhøjelse af grundskylden til staten.

Det må anses for givet, at en kunstig, lovbestemt forhøjelse af priserne på landbrugsprodukter på hjemmemarkedet også vil kapitaliseres i form af højere ejendomspriser. Flæskepriserne på hjemmemarkedet bør stå i rimeligt forhold til produktionsomkostningerne, og deres højde bør være undergivet monopoltilsynets afgørelse; derfor mindretallets ændringsforslag under nr. 3.

Mindretallet erkender, at der må gives landbrugsministeren visse bemyndigelser til fremme af afsætningen af landbrugsvarer. Det i lovforslagets § 1 omhandlede udvalg bør imidlertid også omfatte repræsentanter for arbejderbevægelsen, hvorfor der stilles ændringsforslag herom under nr. 1. Ud fra det principielle synspunkt, at folketingsret ikke kan delegerer en vidtgående myndighed til en minister uden at sikre sig indseende med, hvorledes bemyndigelsen anvendes,